

General Linevič sedaj skoro gotovo nima na razpolago več ko 370.000 mož. Vsled izgub pri Mukdenu se je skrčila ruska armada od 350.000 na 200.000 mož. Pozneje je došlo 65.000 mož ojačenj, nadomestnih čet je 60.000 mož in 10.000 ozdravljenih ranjenec se je vrnilo v vrsto. Do 1. t. m. pa je došlo še 35.000 mož ojačenj iz notranjosti. Sile generala Andrvavkna v Vladivostoku znašajo 45.000 mož. Vladivostok je izborni utrjen in preskrbljen. O moči Japoncev je znano sledeče: Ako cenimo japonske izgube v bitki pri Mukdenu na 57.000 mož in pri Tjelinu na 3000 mož, se je Ojamaova armada skrčila od 450.000 mož na 390.000. Začetkom aprila pa je japonska armada zopet dobila prejšnjo moč, 450.000 mož. Sedaj pa se glasi, da Japonci postavljajo na bojišče 6. in 7. armado, skupaj 160.000 mož. S tem bi imel Ojama v kratkem 610.000 mož z 2000 topovi. Ako pa upoštevamo še čete za hrbtno, potem imajo Japonci gotovo 700.000 mož. Armada generala Hapegova, ki bo štela 100.000 mož, se je že izkrcala pri Glupanu ter je že postavila svoje oddelke do Kildžu, 220 km. južno od Tjumenja. Ta armada ima namen po letu pričeti obleganja Vladivostoka. Po načrtu generalnega štaba japonskega bo Ojama prodiral proti Lineviču, medtem ko bo na novo se ustanavljajoča 7. armada skrbela za zvezo med Ojamo in med 6. armado. V bodočih bojih v Mandžuriji bi Linevič proti 510.000 Japoncem ne mogel postaviti več ko 370.000 mož in posadka Vladivostoka (55.000 mož) je še enkrat slabejša ko oblegujoča japonska armada (100.000 mož). Po teh številkah bi bilo 415.000 Rusov proti 610.000 Japoncem.

Na morju.

Minoli teden se je združilo brodovje Nebogatovo z brodovjem Roždestvenskija. Nato je baje odplulo dne 9. t. m. skupno brodovje od obrežja francoske naselbine v neznano smer. Tako pravijo francoska poročila. Japonska poročila od 15. t. m. pa trdijo, da se je celo brodovje takoj vrnilo nazaj in da je še vedno usidrano v zalivu Hongkoe. Iz Honkona, luke na Kitajskem, se pa poroča z dne 14. t. m.: Združeni ruski brodovji s polnim parom ploveda proti prelivu Bašik (južno od Formoze). Predsinočnjim so rusko brodovje napadle japonske torpedovke, ki so čakale v zalivu Tomani. Napad je bil odbit, ker so metalci svetlobe torpedovke ob pravem času opazili.

Izmed toliko vesti seveda ni mogoče spoznati pravega, zato je položaj na morju dan za dnevom nejasnejši. O Togovem brodovju je samo eno poročilo, ki pravi, da je združil svoje brodovje v Korejski morski ožini.

Župan Gorjak je bil naročen na tednik „Slovenska Lipa“, majhen listič. Djal je, da je zanj dovolj. Novice in kar je treba dobi v njem ravno tako, kakor v drugih, drugemu pa ni sila vedeti. In tudi časa ni za kmeta, da bi bral časopise. Ivanka je seveda ta list vedno čitala na glas, ko so sedeli zvečer krog mize. Oče s pipo v ustih, mati je pa prebiravala grah za drug dan ali pa delala kaj drugega. Hlapec je pa odšel navadno na vas.

„Slovenska Lipa“ je pozivala večkrat, posebno v zadnjem času, župane, naj uradujejo slovenski, naj zahtevajo slovenske dopise itd. Čemu bi se morali Slovenci ubijati s tujim jezikom.

„Vse prav“, je prikimal oče Andrej, „vse prav. Ali sedaj sem že navajen v tej nemščini uradovanja. Naj se začnem učiti sedaj slovenski?“

„Oče“, je djala Ivanka, „jaz mislim, da bode te lažje pisali ono kar govorite, kakor pa, česar ne umejete prav. Kdo vé, če se vam ne smejejo, ako napravite kake napake in se rogaajo naši nemarnosti.“

Pa tudi nekateri drugi so ga jeli siliti in mu prigovarjati, naj začne uradovati slovenski. Trdilo se je, da je sklenila večina županov, da bo sprejemala in odpošiljala samo slovenske dopise. Če jih je več skupaj, se lažje ubranijo

Posebno mnogo se sedaj piše o moči ruskega in japonskega brodovja. Angleži pišejo, da so Japonci močnejši, Francozi pa, da so Rusi. Po angleškem računanju imata združeni brodovji Roždestvenskega in Nebogatova všteti tri velike ladje iz Vladivostoka 23 bojnih ladij s skupaj 192.000 tonami, s 13.000 glav broječo posadko in 31 topovi največjega, 206 srednjega in 670 malega kalibra. Admiral Togo pa razpolaga nasprotno z 31 bojnimi ladjami s skupno 203.000 tonami in s posadko nad 15.000 mož. Topov ima 68 največjega, 313 srednjega in 492 malega kalibra.

Francozi pa pišejo, da ima Roždestvenski po združenju z Nebogatom 11 oklopnih raznih vrst z močnim topništvom velikega kalibra in tri oklopne križarice, toraj skupaj 14 bojnih enot, Togo pa ima 5 oklopnih in 8 oklopnih križaric, to je samo 13 bojnih enot. Poleg tega ima Togo še 10 križaric z oklopnim krovom in precejšnje število torpedovk. Kaj je sedaj resnica?

Državni zbor.

Carinski tarif.

Po precej dolgotrajnih obravnavah se je carinska postava sprejela v poslanski zbornici. Če so se tudi tarifi na marsikatero poljedelske pridelke pri izvažanju iz Avstrije zvišali, vendar trdijo večaki in kmetiskemu ljudstvu naklonjeni strokovnjaki, da ne bodo naši kmetje imeli posebne škode vsled novih tarifov. A tako napovedovanje se vtegne vkaniti. Vsaj so se pred 12. in več leti tudi nahajali možje, ki so trdili, da nova jako nizka carina na laško vino ne bo škodovala avstrijskim vinarjem. A kaj smo doživeli? Velikanske množine laškega vina so se uvažale; vsled tega so trpeli znatno škodo avstrijski vinarji. — Predlog poslanca Peška, da se sploh ne sme v Avstrijo nvažati srbska živina, da se ne okuži avstrijska živina, se je zavrgel, ker so le samo poslanci prizadetih kmetov glasovali zanj. A sprejel se je vendar drug predlog, da mora naša vlada poskrbeti, da bodo imeli avstrijski živinozdravniki pravico po celi Srbiji preiskovati, jeli ni kje tamošnja živina okužena. V tem slučaju naj Avstrija srbski živini zapre našo mejo.

Obrtna postava.

Pred dalje časom je sklenila poslanska zbornica postaviti gleda krošnjarstva. A gospodarska zbornica je spremenila nekatere točke te postave. Radi tega se je pa morala postava vrniti poslanski zbornici. A v seji dne 13. maja t. l. je poslanska zbornica sklenila, da se postava ne spremeni, temveč vrne gospodski

železni roki okrajnega načelnika, strastnega nemčurja.

Tisti pa, ki so nadlegovali Gorjaka, da naj začne uradovati slovenski, so bili oni, koje je navdahnul duh bralnega društva in jim vzbudil zavest, da Slovenec ni rojen za tlako tujcem, ampak, da gospodari po lastni volji na svoji zemlji.

Tako je prišlo, da Andrej Gorjak več na noben način ne sprejme županske časti. Rad jo prepusti drugemu, mlajšemu.

„Toraj radi slovenskega uradovanja nočete več županovati?“

„Da, ker res ne vem uradovati slovenski. Še pisati sem skoraj pozabil“, ji je odvrnil. „Sicer bi pa rad že imel mir. Star sem že in osem let nositi odgovornost celega Podlesja ni malenkost. Naj še pokusijo drugi.“

„In pri tem bode te pristopili v bralno društvo“, je nagovarjala Ivanka. „Oče, vi niti ne veste, kako zanimivo je. Sedaj bode te imeli tudi več časa.“

Rad je imel svojo Ivanko in ni ji rad česar odrekal. Bil je tudi ponosen na njo. Čemu bi pa ne bil? . . . Vsak je lahko, kdor ima take otroke.

„Že vidim, da ne bo prej miru. Toda veliko vam ne bom koristil.“

zbornici, kakor jo je sprejela poslanska zbornica prvokrat. Pri tej priložnosti so nekateri poslanci prav ostro napadali gospodsko zbornico, da se ta ne vda sklepom poslanske zbornice. Če gospodarska zbornica tudi zdaj ne bi hotela pritrčiti sklepu poslanske zbornice, vtegne preteči dolgo časa, preden stopi v veljavo nova postava zastran krošnjarstva.

Roveredo.

Lahi so imeli do letos svojo italijansko pravno vseučilišče v Inomostu. A tamošnji nemški visokošolci so laške napadali in pobijali tako dolgo, da je bilo tem nemogoče, še dalje obiskovati tamošnjo laško vseučilišče. Lahi so, kakor že poprej, tako tudi pri tej priliki ponovili svojo zahtevo, da se njim mora laško vseučilišče ustanoviti v — Trstu. Vlada njim tega ne more dovoliti, ker se po pravici boji, da bodo laški dijaki delali vedno na to, da se Trst odtrga od Avstrije in priklapi k Italiji. Zato je že dr. Körber zbornici predložil postavni načrt, naj se laško pravno vseučilišče ustanovi na Južnem, čisto laškem Tirolskem in sicer v mestu Roveredo. Lahi so sicer vztrajali pri svojem predlogu, da se učilišče ustanovi v Trstu; a vendar so se zadovoljili s tem, da se vladni načrt izroči učnemu odseku. O tem se je vnela razprava v soboto, dne 13. maja. Ta obravnava je trajala blizu do polnoči. Nemci so se upirali sploh proti vsakemu vseučilišču za Italijane; rajše bi že privoščili — po besedah nekega govornika — Jugoslovanom tak najvišji učni zavod. V imenu slovenskih poslancev je ponovil dr. Ploj naše zahteve po slovenskem vseučilišču; poslanec Bianchini pa terjatve Hrvatov gleda na hrvatsko vseučilišče. Naučni minister dr. Hartl je izjavil, da je vlada enako naklonjena vsem avstrijskim narodom in da skrbi po potrebi za visoke šole za vse narode (??) A proti temu je vlada, da bi se laško vseučilišče ustanovilo v Trstu, ker bi se tam ponavljali isti izgredi, ki so se vršili v Inomostu. Če pa želijo Italijani katero drugo mesto, kakor Roveredo, bi se o tem dalo govoriti v naučnem odseku. Potem se je predlog izročil temu odseku v razpravo.

Prihodnja seja državnega zbora se bo naznanila pismenim putem.

Politični ogled.

Kmetska stranka na Češkem je vrlo delavna. Zadnji torek, dne 16. maja je imela občni zbor. Govorili so o namenu organizacije in o najnovejših dogodkih političnih z ozirom na kmeti stan. Slovenski kmetje na Štajerskem pa mnogokrat rajši ostanejo doma, nego bi prišli na zborovanje in se posvetovali o

II.

Neke nedelje po rani maši je bila zbrana v gostilni družba iz Podlesja.

„Razpisane so volitve“, je djala Ludvik Logar, mož širokoplečat in majhne, zajete postave ter si sukal kot ščetine trde brke. „Gorjak ne mara več županstva, koga bomo pa volili sedaj?“

„Zakaj ne mara?“ vprašujejo ostali, akoravno so vedeli, da radi slovenskega uradovanja.

„Hm! Mene vprašujete?“ reče Logar. „Sami veste ravno tako kakor jaz. Pač pa je vrsta na meni, da vprašam, kaj bi storili vi na njegovem mestu?“

Logar je gledal in mežikal z levim očesom. Bila je to njegova navada, da je v bolj važnih stvareh vedno mežikal. Imel je majhno posestvo, dovolj veliko, da se je preživljal. Oženjen ni bil nikdar, zakaj — ni pravil nikdar; akoravno je bil vedno poln šal. Vaščani so ga radi imeli. Le to napako je imel, da ga je rad srknil.

„Nu, kaj bi storili na njegovem mestu?“ je vprašal vnovič.

Vsi so skomizgali z ramami.

„Nemškutarili bi naprej, ni res?“

„Kakor ti“, je pripomnil jeden.

(Dalje.)

svojih kmetijskih zadevah. Tarnanje ne velja, ampak krepko delo. Kdor ne pove, da je bolan, se mu ne more pomagati. Tudi kmetu se ne bode pomagalo, če ne bo na ves glas kričal in zahteval pomoči!

Glasi moravskih kmetov „Selské Hlasy“ se v zadnji številki huduje, da moravskemu kmetu usiljujejo uradi tiskovine, katere imajo povsod na prvem mestu nemško besedilo. Hlasy pozivljajo kmete, naj jih vračajo in zahtevajo tiskovine, kjer bo imel češki jezik prvo mesto. Slovenski kmet, uči se od svojih bratov spoštovati materni jezik!

Moravski češki kmetje so imeli dne 7. t. m. veliko zborovanje v Višnjove. Okoli 700 kmetov je bilo navzočih. Predsedoval je poštar Gertner; vodja češko moravskih kmetov g. Šamalik pa je govoril o prisilnih gospodarskih zadrugah. Kmetijski starosta Kubinka je vzbujal kmete, naj se pripravljajo na prisilne gospodarske zadruge, do njih moramo priti, ker so nam kmetom prepotrebne. Isto ponavlja vedno naš list, zadruga je treba, a prej pa še temeljite naobrazbe! Češki se imenuje kmet rolnik, kmetijski stan rolništvo. V Selské Hlasy pišejo mladane sami „rolniki“ o stanovskih zadevah. Posnemajte jih!

Kmetstvo ljudstvo na Ogrskem se je začelo v velikanskem številu izseljevati. Vsak teden po dvakrat čaka na tisoče krepkih mladih mož v Reki na parnike, da se popeljejo v druge dele sveta. Zakaj se izseljujejo? Isti razlog kakor pri nas! Za svoje pridelke ne dobi kmet nobenega denarja, isto pa, kar si kupuje, ima strašno visoke cene! Toda z izseljevanjem si kmeti ki stan ne bode poboljšal svojega stališča. Vsi se tudi ne morejo izseliti. V zadrugah bo se moral združevati, da bo po njih svoje pridelke skupno prodajal in da kupec ne bodo izrabljali posameznikov, kadar so v denarnih stiskah. Za zadruge pa je treba medsebojne krščanske ljubezni in visoke stanovske izobrazbe. V tem leži bodočnost našega kmeta, ne pa v blaženi nemščini, kakor hočejo ptujski kramarji naše ljudstvo v zadnjem času prepričati!

Utrdbe na istrski obali. Poveljništvo vojne mornarice je odredilo, da bo usidrana v Piranu ena bojna ladja, da varuje zaliv Porto-Rose. Tudi Milje hočejo utrditi kakor ta zaliv, ter postavijo tam ladjo, ki bo čuvala ladjedelnico; pri Poreču se napravi pristanišče za torpedovke. Vse to zaradi naše ljube zaveznice Italije!

Dopisi.

Sv. Ilj v Slovenskih goricah. (Kako nas izzivajo.) Živelimo smo v lepi slogi. Ni bilo med Šentiljčani nobenega razločka, nobenega nasprotstva. Zlati časi pa so kmalu minuli. Prvi je zasejal nemir med naše ljudstvo znani Pistor. Začeli so se prepiri pri občini, potem v šoli in še celo v cerkvi niso dali miru. V neslavne Pristorjeve stopinje je krepko nastavlil svojego nogo veliki Nemec — Čeh Helčl, ki z vsemi močmi nadaljuje od svojega prednika zapričeto vražje delo. Seveda je on popolnoma nedolžen. Berite nemške časnike, in morate se prepričati, da smo Slovenci tako podivjani, da zraven nas ne more nihče mirno živeti, mi sejemo prepir med ljudstvo, mi rabimo vsako priložnost, da hujskamo proti „miroljubnim“ Nemcem — in nobeno sredstvo nam zato ni preslabo, še celo sprovednica se zlorablja! Vsakdo si lahko misli, da smo nevarni barbari, ki se jim je dobro izogniti. A prosim, pridite v Šentilj in videli boste, da ni ravno tako nevarno biti med nami. Prepričate se lahko na lastne oči in ušesa, da nas na domačih tleh izzivajo nemški in nemčurški prijatelji na tako nezasišan način, da je čudno, da jih že nismo naučili z batinami, da se gostoljubnost tako grdo ne zlorablja. A dobro pozna naše vrolo slovensko ljudstvo vse zvito nastavljenе zanke. — Izmed boljših Šentiljčanov ne da nihče svojega otroka v šolo, ki se po krivici imenuje „nemška šola“. Lažejo sicer nasprotniki, da ljudje

vedno bolj spoznavajo vrednost te šole, a mi vemo, da je resnica ravno nasprotno. Ko bodo vsi ljudje prišli k pameti, bo Helčl gledal v prazne jasle. Ta človek pa je šel v svoji predrznosti že dalje. Postavil je veliko kobačo, po njegovem mnenju nov steber za veliki most do Adrije. A med domačini ni lškariota, ki bi se dal preslepiti, zato pa naj pomagajo tujci. Tudi ves krik po časnikih ne pomaga nič — privleči jih hočejo za nos. Pred kolodvorom je postavil Helčl tablo, kjer se z velikimi črkami in praznimi obljubami vabi v kobačo. Ali ni to prav židovsko vsiljiva reklama, in to tembolj, ker se godi na slovenskih tleh med slovenskim ljudstvom. Ponesrečili so se pa že prvi poizkusi. V nedeljo so pričakovali naenkrat tisoč hajlačev! Kdo se ne smeji! Priprave so bile velikanske. Pritrtili so nemški turnarji, našli smo jih — sedem. Velika večina je bila nemških gospic in otrok. Zabave ni bilo nobene in ljudje so jo šli iskat v slovenske gostilne. Tudi govorilo se je. A kdor posluša take govore, mora imeti dober želodec. Kvasili so nekaj celo o nemškem „bogu“, o svojem „Altajčland“ — potem zamolkli „hajl“ — res komedija za počt. Žani in Helčl pa se še nekaj dni lahko mastita pri ostankih. Le tako naprej! Dober tek!

Sv. Lovrenc v Slovenskih goricah. (Razno.) Krasno je videti Slovenske gorice, katere obsegajo lepe hribe, nasajene z vinsko trto. Še krasneje je videti veliko trtnice, s katerimi se posebno pečamo. V minulem letu je naša župnija imela nad dva milijona cepljenih trt na prodaj. Letos je zopet toliko trtnice. V minulem mesecu smo imeli shod, da smo se pogovorili o trtniški zadrugi. Na shod smo poklicali gosp. Belé, da nam je razjasnil namen zadruge. K temu shodu sta veliko pripomogla naš č. g. župnik in naš poštar gosp. Franc Koser. Vsem tem se iskreno zahvalimo.

Naši novi vinogradi nam obetajo prav obilno trgatve, ako nas ljubi Bog obvaruje pred ledenim bičem, kateri se nam je že ponujal dne 9. t. m. Prosimo občinske predstojnike, da spravijo ob pravem času smodnik za streljanje proti toči. Vinogradniki pa napravimo škropljenja ob pravem času.

Za navažanje cest je primeren čas. Sedaj se lahko popravi, da bomo lahko vozili v jesen po dobrih občinskih cestah, ne pa do kolen po blatu.

Dne 10. t. m. sem bil v Ptuj, pa ne vem kako mi je nekje prišel tihotapec v žep. Po poti mi postane vroče, sežem v žep po robec, pa glejte, kaj sem našel, „Štajerca“. Ko ga odpre, zagledam: Opomba uredništva. Sv. Lovrenc v Slov. gor.: Koser pride prihodnjič pod krtačo. Povem ti „Štajerca“, da pustiš pri miru poštene katoliške moše; dopisnik pa naj si namače pero rajši v vodi namesto v črnilu. Drugikrat več!

Črešnovce pri Slovenski Bistrici. (Velika zmaga.) Dne 15. t. m. vršila se je na Črešnjevci že v tretjič volitev v občinski odbor, kajti nemčurško-štajercijanska stranka s svojim voditeljem Kresnikom je vedno vložila ugovor. Šli smo torej v tretjič v boj in slovenska narodna stranka je prav sijajno zmagala v vseh treh razredih. — Kot občinski odborniki so izvoljeni: v III. razredu: Šimon Pušnik 66, Uranjek Lorenc 63, Krpan Matevž 63, Sorsak Jurij 63 glasov; v II. razredu: Jožef Lah 23, Stefan Repnik 22, Janez Kmetec 20, Franc Brumec (Petriček) 15 glasov; v I. razredu: Franc Brumec (Kaiser) 7, Gregor Koren 8, Kodrič Franc, 6, Spager Jurij, 6 glasov. — Tedaj popoln poraz nemčurško-štajercijanske stranke, poraz na celi črti; v odboru ni niti enega Štajercijanca več.

Prišlo je prav obilno vrlih volilcev iz prijaznega Laporja okoli 30 narodnih mož, iz Slov. Bistrice pod vodstvom vrlega narodnjaka g. Petra Novaka in g. Ivana Ašiča iz Laporja. — Ko je nemčurška stranka ugledala tako veliko število vrlih narodnih volilcev, upal jim

je pogum. Volitev se je vršila od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne. — Dasiravno so pripeljali seboj ranjene in bolnike — nič ni pomagalo. Prišlo je tudi na dan, kakih sredstev se poslužuje ta stranka. Krivica se le poprej obrabi, resnica pa zmaga prej ali slej. Kresnik, ki se je vsiljeval v vseh treh razredih za kandidata, je propal povsod, kajti v III. razredu dobil je Janez Hajdnik 45, Kresnik 43, Peter Breg 43 glasov. — V II. razredu Kresnik in njegovi zopet nastavljeni kandidati le po 9, v I. pa le po 4 glasove.

Ta poraz pa si je Kresnik sam zaslužil, saj je vedno napadal narodno slovensko stranko, kjer koli je mogel. Omeniti se še mora, da je letos prvič volila v I. razredu tudi južna železnica s pooblastilom in je prišel kot zastopnik g. Mahr, stavbeni nadkomisar iz Celja, za štajercijance volit. Tu se vidi, kako c. kr. priv. železnica, ki teče po slovenski zemlji in od slovenskih grošev bogati, nam Slovincem nasprotno dela. Zapomnimo si to! Vsem zavednim volicem prisrčna zahvala, posebno onim iz drugih občin. Ta dan pa ostane za Črešnjevce nepozabljiv v zgodovini slovenskega naroda!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo v Mariboru politično društvo za Spodnje Štajersko, priredi dne 28. t. m. svoj občni zbor v Narodnem domu v Mariboru. Začetek ob 3. uri popoldne. Vzpored: I. Govor državnega in deželnega poslanca Robiča o državnem zboru, govor državnega in deželnega poslanca dvornega svetnika dr. Ploja o razmerju med Avstrijo in Ogrsko. II. Poročilo odbora. III. Volitev novega odbora. IV. Slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Osebna vest. Pravni praktikant doktor Rudolf Kristl v Slov. Bistrici je imenovan za avskultanta.

Poročil se je g. Ivan Tajnik, c. kr. davčni pristav, z gđ. Cilko Klopčič, dne 14. t. m. v St. Janžu v Sav. dol.

Iz finančne službe. Prestavljena sta finančna nadpaznika Franc Fras iz Brežice v Laško in Matija Rihtarič iz Laškega v Brežice.

S šole. V Brglezu se ustanovi ljudska šola, katera se bode oskrbovala iz Gornjegagrada. Na Vranskem se ustanovi obrtno poučni tečaj. — Stalna je postala začasna učiteljica gđ. Frančiška Grum v Sv. Florijanu pri Doliču.

Mariborske novice. V Gradcu je bila obsojena 15 letna Marija Germ, rojena v Mariboru, zaradi tatvine na šest tednov ječe. — Imeli smo priliko opazovati tukajšnjega nemškega trgovca z železnino Frangesch, kako je nagovarjal sladko in prijazno v slovenskem jeziku nekega kmeta, naj mu pelje nekaj kolja do Frama. Frangesch pozna samo tedaj slovenske kmete, kadar jih rabi in kadar pridejo k njemu kupovat, pri volitvah pa je vedno proti kmetijski stranki.

Občinske volitve v Kamnici. V nedeljo, dne 14. t. m. se je vršila volitev predstojnika. Izvoljeni so: Gotfrid Pečar za predstojnika, zidarski mojster Ledinek Jožef in nadučitelj Hofbauer Anton za občinska svetovalca.

Prosta mesta na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru. Še enkrat opozarjamo mladeniče na tozadevni razglas deželnega odbora štajerskega v zadnji številki našega lista. Začetek šole je 15. septembra. Prošnjo mora vsak prošnik prinesiti osebno na ravnateljstvo šole v Mariboru in sicer najpозnejše do 15. julija t. l.

Kaj se dela s kmečkim denarjem? Pri zadnjih šulferajnskih slavnostih so okrasili z zastavami tudi c. kr. realko v Mariboru in ponemčevalno žensko učiteljsko, v Ptuj pa je imel celo ravnatelj deželnega gimnazija